19/04/2026

Ο Σερβίας Πορφύριος στις εκδηλώσεις της Ημέρας Μνήμης των Θυμάτων της Γενοκτονίας των Σέρβων

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Σερβίας

Με την ευκαιρία της Ημέρας Μνήμης των Θυμάτων της Γενοκτονίας των Σέρβων, των Εβραίων και των Ρομά στο Ανεξάρτητο Κράτος της Κροατίας, ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Σερβίας κ.κ. Πορφύριος τέλεσε επιμνημόσυνη δέηση για τα θύματα του εγκλήματος της Ούστασε στις 19 Απριλίου 2026, στο νεκροταφείο Χράστοβι στην περιοχή μνήμης Ντόνια Γκράντινα, στη Βοσνία-Ερζεγοβίνη.

Στο κήρυγμά το ο Μακαριώτατος ανέφερε:

"Χριστός Ανέστη! Αδελφοί και αδελφές, δεν υπάρχει πιο υψηλό ή πιο ισχυρό μέρος από το οποίο μπορεί να εκφωνηθεί και να ακουστεί πιο δυνατά αυτός ο ζωογόνος χαιρετισμός από τον τόπο της Σταύρωσης του αθώου Χριστού Κυρίου κοντά στην Ιερουσαλήμ και εδώ στον τόπο του πιο τρομερού Γολγοθά του σερβικού λαού. Συγκεντρωθήκαμε σήμερα σε αυτόν τον ιερό τόπο, τη Ντόνια Γκράντινα, μια γη βουτηγμένη στα δάκρυα, αλλά και αγιασμένη από την προσευχή. Εδώ, τα λόγια από μόνα τους δεν αρκούν. Εδώ, πάνω απ 'όλα, χρειάζεται η σιωπή της καρδιάς, μια σιωπή στην οποία ακούμε τη φωνή εκείνων που, μέσα από τα βάσανά τους, έδωσαν μαρτυρία για την πίστη, την αγάπη και την αξιοπρέπεια του ανθρώπινου προσώπου. Η προσευχή είναι απαραίτητη πάνω απ' όλα.

Γι' αυτό, σήμερα υποκλινόμαστε με ευλάβεια μπροστά στους Αγίους Μάρτυρες του Γιασένοβατς, τους αθώα μαρτυρήσαντες προγόνους μας, τα παιδιά του Αγίου Σάββα, οι οποίοι μέσα από το σκοτάδι της ανθρώπινης κακίας περπάτησαν τον δρόμο του Σταυρού του Χριστού και εισήλθαν στο φως της Ανάστασής Του. Τα παθήματά τους δεν παρέμειναν απλώς στην ιστορία αυτού του κόσμου, αλλά έγιναν μαρτυρία ενώπιον του Θεού, μαρτυρία μιας πίστης που δεν σβήνει ακόμη και όταν φαίνεται ότι όλα είναι τυλιγμένα στο σκοτάδι. Ταυτόχρονα, θυμόμαστε επίσης τα αθώα θύματα από τους λαούς των Εβραίων και των Ρομά.

Αυτές τις μέρες, η Εκκλησία βιώνει το μυστήριο της Ανάστασης από τους νεκρούς, το μυστήριο της Νίκης επί του θανάτου, το μυστήριο του Θριάμβου της ζωής. Γι' αυτό, σε αυτόν τον τόπο, όπου η ανθρώπινη κακία προσπάθησε να έχει τον τελευταίο λόγο, ομολογούμε ότι ο τελευταίος λόγος ανήκει στη Ζωή, στην Αγάπη, στον Χριστό. Διότι ο Χριστός αναστήθηκε από τους νεκρούς και με αυτόν τον τρόπο έδειξε ότι ο θάνατος δεν είναι το τέλος, ότι το κακό δεν είναι ισχυρότερο από το καλό, ότι το σκοτάδι δεν μπορεί να κρύψει το φως".